

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ ዘጠኝ

የትንቢት ሰነድ እጥፍ ተፈጻሚነት መገለጥ፣ የራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ ትንቢታዊ አስፈላጊነትና የዘመናዊው የተሃድሶ እንቅስቃሴ

Jeff Pippenger
2024-03-01

የራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ ዘጠኝ የመጀመሪያው ክፍል፣ አምስተኛውን መለከት፣ እርሱም የመጀመሪያው ወደ መሆኑን ያመለክታል። የምዕራፍም ሁለተኛው ክፍል ስድስተኛውን መለከት፣ እርሱም ሁለተኛው ወደ መሆኑን ያመለክታል። ሁለቱም መለከቶች በ1843 እና በ1850 የፓይነር ቻርቶች ላይ በግልጽ ሥዕላዊ መልክ ተገልጸዋል። የዳንኤል አስራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች በ1989 በሶቪየት ኅብረት መፍረስ በዘመን መጨረሻ በተፈቱ ጊዜ፣ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የተሃድሶ እንቅስቃሴ ተጀመረ።

በ1989 ዓ.ም. የታወቁት እውነቶች መካከል፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ታላላቅ የተሃድሶ ንቅናቄዎች እንዳሉ እና እነርሱም ሁሉ እርስ በርሳቸው ተመሳሳይ መሆናቸው ነበር። ነቢያት ሁሉ፣ ስለዚህም እያንዳንዱ ቅዱስ ታሪክ፣ የቅዱሳን የተሃድሶ ንቅናቄዎችን ጨምሮ፣ እንዲሁም የሦስተኛው መልአክ ኃያል ንቅናቄ የሆነውን የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የመጨረሻውን ታላቅ የተሃድሶ ንቅናቄ ያመለክታሉ። የማተም ሂደት ሲጀምር፣ የኋለኛው ዝናብ መርጨትም ደግሞ ይጀምራል። በ1989 ዓ.ም. የተሃድሶ ንቅናቄዎች መፈታቸው፣ ከዚያም በ1992 ዓ.ም. የዳንኤል አሥራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች መፈታቸው ተከትሎ፣ ሁልጊዜ አዲስና የአሁኑ እውነት በሚፈታበት ጊዜ እንደሚሆነው፣ የመቃወም አየር ፈጠረ።

በዳንኤል አሥራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች እውነት ላይ በተነሣው ተቃውሞ ውስጥ፣ ጌታ በሁለት ምስክሮች ላይ እንደ ተመሠረተ የተቋቋመው የአረማዊት ሮም ትንቢታዊ ታሪክ ከጳጳሳዊት ሮም ትንቢታዊ ታሪክ ጋር ተዋህዶ የዘመናዊት ሮምን ትንቢታዊ ታሪክ እንደሚለይ የሚገልጽ እውነት ከፈተ። የትንቢት ሦስት እጥፍ መተግበሪያ መርህ ተለይቶ ታወቀ፣ ከዚያም በኋላ ስህተትን ለመከላከል እና እውነትን ለመለየትና ለማቋቋም ተጠቅመውበት ጀመሩ። እያንዳንዱ የተሃድሶ መስመር ከሌሎች የተሃድሶ መስመሮች ጋር እኩል መመሳሰሉን የሚያጸኑ ደንቦች፣ እንዲሁም ከትንቢት ሦስት እጥፍ መተግበሪያ ጋር የተያያዙ ደንቦች፣ በሚለራይት ታሪክ ውስጥ የተቋቋሙት፣ የተጠቀሙባቸው፣ እና የታተሙት ደንቦች እንደ ምሳሌ አስቀድሞ አመልክተው እንደነበሩት ሁሉ፣ በሦስተኛው መልአክ ንቅናቄ ውስጥ የተቋቋሙት ደንቦች መሠረተ ዐለት ሆኑ።

በመርህ ደረጃ የትንቢት ሦስት እጥፍ መተግበሪያ ለአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንቅስቃሴ ተከፍቶ ነበር። ምክንያቱም እነርሱ የኋለኛው ዝናብ እንቅስቃሴ ናቸው፣ እናም የሦስተኛው ወደ እስልምና የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው። የትንቢት ሦስት እጥፍ መተግበሪያ መርህ የይሁዳ ነገድ አንበሳ በታሪክ ላይ የሦስተኛው ወደ እስልምና በመስከረም 11፣ 2001 ከመድረሱ እጅግ በፊት ተለይቶ ነበር። እርሱ ሕዝቡን ወደ ኤርምያስ የቀድሞ መንገዶች በመመለሱ ጊዜ በሦስተኛው ወደ መምጣት የተወከለውን መልእክት የመጨረሻው ዘመን ሕዝቡ በቀላሉ እንዲያውቁት ስለ ፈለገ።

የራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ ውስጥ እንደተቀረቡት ስለ አምስተኛውና ስድስተኛው መለከቶች የአቅኚዎቹ ግንዛቤ፣ በታሪክ እጅግ በጽኑና በግልጽ ሁኔታ የተደገፈው በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ያለው ክፍል እንደሆነ ተረድቶ ነበር። ኡርያ ስሚዝ ይህንን ነጥብ በትክክል ለማስረገጥ የታሪክ ጸሐፊው ኪት ቃላትን በመጠቀም የራእይ ምዕራፍ ዘጠኝን የሚያቀርበውን ትምህርት ይጀምራል።

“ስለዚህን መለኮት ትርጓሜ ለመስጠት፣ ደግሞን ከኪት አቶ ጽሑፎች እንወስዳለን። ይህ ጸሐፊ በእውነት እንዲህ ይላል፡- ‘በራእይ መጽሐፍ ሌላ ማንኛውም ክፍል ላይ እንደሚገኝ ትርጓሜ፣ አምስተኛውንና ስድስተኛውን መለኮቶች፣ ወይም የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን ወይታዎች፣ በሰራሴኖችና በቱርኮች ላይ ለመፈጸማቸው ስለሚያመለክት እንደዚህ ያለ የተስማማ አንድነት በተርጓሚዎች መካከል እጅግ አይገኝም። ይህ እጅግ ግልጽ ስለሆነ ለመሳሳት እንኳ የማይቻል ነው። ለእያንዳንዱ አንድ ወይም ሁለት ቁጥሮች ብቻ ከመመደብ ይልቅ፣ የራእይ መጽሐፍ ዘጠነኛው ምዕራፍ በእኩል ክፍሎች ሁለቱንም ለመግለጽ ተሰጥቶአል።’ ኡርያ ስሚዝ፣ Daniel and Revelation, 495።”

የመጀመሪያውና የሁለተኛው ወይታዎች የምዕራፍ ክፍፍል በሙሉም የተወከለውን የመጀመሪያውን ወይታዎች ይከፍላል። ይህም በታሪክ ጸሐፊው አሌክሳንደር ኪት “ሳራሴኖች” ብሎ በሚጠራቸው፣ እኛ ግን ዛሬ አረቢያ ብለን በምንጠራው ስፍራ በጂኦግራፊያዊ ሁኔታ የተገኘ ነው። በአስማን ፩ የተወከለው የሁለተኛው ወይታዎች ደግሞ በጂኦግራፊያዊ ሁኔታ በቱርክ የተገኘ ሲሆን ታሪክ ጸሐፊውም እነርሱን “ቱርኮች” ብሎ ይለያቸዋል። የመጀመሪያው ወይታዎች እስልምናና ሙሉም የተወለዱበት ምድር በሆነችው አረቢያ ውስጥ የተገኘና የተፈጸመ ነበር። የሁለተኛው ወይታዎች ደግሞ የአቶማን ግዛት የትውልድ ስፍራ በሆነችው ቱርክ ውስጥ የተገኘና የተፈጸመ ነበር።

የመጀመሪያው ወይታዎች፣ በእስልምና ሃይማኖት ብቻ እርስ በርሳቸው የተባበሩ ነጻ ተዋጊዎች በሮም ላይ ያነጣጠረ ጦርነት መኖሩን ያሳያል። የሁለተኛው ወይታዎች ደግሞ፣ ካሊፋት ተብሎ በሚጠራ የተደራጀ ሃይማኖትና የመንግሥት ኃይል በሮም ላይ ያነጣጠረ ጦርነት መኖሩን ይለያል። በሁለቱም ሁኔታዎች፣ በሙሉም የተወከለው ታሪክ ውስጥ በሮም ላይ የተካሄደው ነጻ ጦርነት ይሁን፣ ወይም በአቶማን ወይም በአቶማን ግዛት የተወከለው የተደራጀ ጦርነት ይሁን፣ የጦርነቱ ዘዴ በድንገትና ሳይጠበቅ ማጥቃት ነበር። ይህ እንደዚያን ዘመን የጦር ልማድ ሁሉንም ወታደሮች በአንድ ቀለም ያለ ዩኒፎርም አልብሶ፣ ከዚያም ወታደሮችን በአሰላለፍ አደራጅቶ ወደ ጥይት ተኩስ ፊት በማስገስገስ የሚካሄድ ጦርነት አልነበረም። “Assassin” የሚለው ቃል መሠረቱን ያገኘው በእስላማዊው የጦርነት ዘዴ፣ በድንገትና ሳይጠበቅ መመታት ላይ ሲሆን፣ ብዙ ጊዜም የአጥቂውን ራሱን ሞት የሚያስከትል ነበር።

“assassin” የሚለው ቃል “hashish” ወይም “cannabis” ማለት ከሆነው “hashish” የመጣው ከዐረብኛው “hashshashin” ቃል የተገኘ ነው። ይህ ቃል በመጀመሪያ በመካከለኛው ዘመን በመካከለኛው ምሥራቅ ይኖሩ የነበሩ ምስጢራዊና አክራሪ የኒዛሪ እስማኢ ሙስሊሞች ቡድንን ለመጠቆም ይጠቀምበት ነበር። የዚህ ቡድን አባላት ግብቻቸውን ለማሳካት የፖለቲካ ግድያዎችን ጨምሮ ባልተለመዱና ብዙ ጊዜ ግፍን የሚያካትቱ ዘዴዎቻቸው የታወቁ ነበሩ። ለተልእኳቸው ራሳቸውን ለማዘጋጀት አንዳንድ ጊዜ ሐሺሽ ይወስዱ ነበር ተብሎ ይነገራል፤ ይህም በምዕራባዊው ዓለም “hashshashin” ወይም “assassins” የሚለው ቃል እንዲጠቀም ምክንያት ሆነ። አሳሲኖቹ በመካከለኛው ዘመን በዋነኝነት በፋርስና በሶርያ ንቁ ነበሩ፤ በዚያም ዘመን በተለያዩ የፖለቲካ ግጭቶችና ግድያዎች ውስጥ ከፍተኛ ሚና ተጫውተዋል። በመጨረሻም “assassin” የሚለው ቃል ወደ አውሮፓ ቋንቋዎች ገባ፤ በዚያም በሰፊው አጠቃቀም የፖለቲካ ወይም የታላላቅ ግድያ የሚፈጽሙ ግለሰቦችን ለማመልከት ጀመረ።

ይህ የጦርነት መንገድ የሦስቱ ወይታዎች አስፈላጊ የትንቢታዊ ባሕርይ ነው፤ ምክንያቱም የእስልምና ትንቢታዊ ሚና ጦርነትን ማምጣት ነው። እስልምና እንደ ምልክት ሲታይ በሙሉ ስለ ጦርነት ነው፤ በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝም የመጀመሪያውና የሁለተኛው ወይታዎች እስልምና ለጦርነታቸው ምሳሌ ነው። ጦርነታቸው በራእይ መጽሐፍ ውስጥ፣ የፈተና ዘመን ከመዘጋቱ ጥቂት በፊት አሕዛብን የሚያስቆጣ ተግባር እንደሆነ ተለይቶ ተገልጿል።

አሕዛብም ተቆጡ፣ ቍጣህም መጣ፤ ሙታንም እንዲፈረድባቸው ጊዜያቸው ደረሰ፤ ለአገልጋዮችህ ለነቢያት፣ ለቅዱሳንም፣ ስምህን ለሚፈሩት ታናናሾችና ታላላቆች ዋጋ እንድትሰጡ፣ ምድርንም

ለሚያጠፋት እንድታጠፋቸው ጊዜው ደረሰ። ራእይ 11፡18።

“አሕዛብ” የሚባሉት በእግዚአብሔር ቁጣ ከመምጣቱ በፊት “ተቆጥተዋል”፤ እናም በራእይ መጽሐፍ እንደተወከለው ያለው የእግዚአብሔር ቁጣ፣ የሰው የምህረት ጊዜ ሲዘጋ የሚመጡት ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ናቸው። በዚህ ቁጥር ውስጥ ሦስት የመለያ ምልክቶች አሉ፤ የአሕዛብ መቆጣት፣ የእግዚአብሔር ቁጣ፣ እና ሙታንን የሚፈርዱበት ጊዜ። እዚህ የተጠቀሰው የሙታን ፍርድ፣ በአንድ ሺህ ዓመት ሚሊኒየም ውስጥ የሚካሄደው የክፉዎች ሙታን ፍርድ ነው እንጂ፣ በጥቅምት 22 ቀን 1844 የጀመረው የሙታን የምርመራ ፍርድ አይደለም። እህት ዋይት በዚህ ቁጥር ውስጥ ያሉት ሦስቱ የመለያ ምልክቶች የተለያዩ መሆናቸውን፣ እና በቁጥሩ ውስጥ በተቀመጠው ቅደም ተከተል እንደሚፈጸሙ ግልጽ አድርጋለች።

«የአሕዛብ ቀጣ፣ የእግዚአብሔር መዓት፣ እና ሙታን የሚፈረድባቸው ጊዜ እርስ በርሳቸው የተለዩና የተለያዩ መሆናቸውን፣ አንዱም ከሌላው በኋላ እንደሚከተል አየሁ፤ እንዲሁም ሚካኤል ገና እንዳልቆመ፣ “እንደ ቀድሞው ከቶ ያልነበረ” የመከራ ዘመንም ገና እንዳልተጀመረ አየሁ። አሕዛብ አሁን እየተቆጡ ነው፤ ነገር ግን ሊቀ ካህናቸን በመቅደስ ውስጥ ሥራውን በጨረሰ ጊዜ ይቆማል፣ የበቀል ልብሶችንም ይለብሳል፤ ከዚያም ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ይፈሰሳሉ።»

«አራቱ መላእክት ኢየሱስ በመቅደሱ ውስጥ ሥራውን እስኪፈጽም ድረስ አራቱን ነፋሳት እንደሚይዙ፣ ከዚያም ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች እንደሚመጡ አየሁ።» ቀደምት ጽሑፎች፣ 36።

በመጽሐፍ ቅዱስ የመጨረሻው መጽሐፍ ውስጥ የእስልምና ሚና አሕዛብን ማስቆጣት ነው፣ ይህንም በጦርነት ያደርጋሉ። በመጽሐፍ ቅዱስ የመጀመሪያው መጽሐፍ ውስጥ የእስልምና ሚና፣ እንደ እስማኤል ተመስሎ የቀረበውን እስልምና ለመቃወም የዓለምን ሰው ሁሉ እጅ በአንድነት ማሰባሰብ ነው።

የእግዚአብሔርም መልአክ እንዲህ አላት፤ እነሆ፣ ፀንሰሻል፤ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፣ ስሙንም እስማኤል ትለዋለሽ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር መከራሽን ሰምቶአልና። እርሱም የዱር ሰው ይሆናል፤ እጁ በሁሉ ላይ ይሆናል፣ የሁሉም እጅ በእርሱ ላይ ይሆናል፤ በወንድሞቹም ሁሉ ፊት ይኖራል። ዘፍጥረት 16፡11፡12።

“እጅ” የሚለው ቃል እንደ ምልክት በሁሉም መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምልክቶች ሁሉ እንደሚሆነው ነው፤ በሚጠቀምበትም አውድ መሠረት ከአንድ በላይ ትርጉም ሊኖረው ይችላል። በእጅን የሚበልጥ ሁኔታ “እጅ” በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ እንደ ምልክት የጦርነት ምልክት ነው። “የዱር ሰው” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል ለዱር ዐረባዊ አህያ የሚያመለክት ቃል ነው፤ ይህም በትንቢታዊ መልኩ በርካታ አስፈላጊ አንደምታዎችን ይይዛል፤ ከእነርሱም አንዱ የዐረባዊው አህያ ፈረስ የሚገኝበት የኢኩዊዴ የእንስሳት ቤተሰብ አባል መሆኑ ነው። በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ ውስጥ፣ እንዲሁም በዕንባቆም ሁለቱም ቅዱሳን ሰንጠረዦች (የ1843 እና የ1850 የጋራ ሰንጠረዦች) ላይ፣ ፈረስ በሦስቱ ወቶች እስልምና የተወከለውን ጦርነት እንደ ምልክቱ ተጠቅሟል። በዘፍጥረት መጽሐፍ እና በራእይ መጽሐፍ ውስጥ እንደተወከለው የእስልምና የመጀመሪያውና የመጨረሻው መጠቀስ፣ እስልምናን ከኢኩዊዴ ቤተሰብ ምልክት (አህያ ወይም ፈረስ) ጋር ያያይዘዋል፤ ሁለቱም ደግሞ የእስልምና ሚና “በእያንዳንዱ ሰው” (በአሕዛብ) ላይ ጦርነት ማምጣት መሆኑን ያጎላሉ።

በራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ ዘጠኝ ቁጥር አሥራ አንድ ውስጥ፣ የእስልምና ባሕርይ ተለይቶ ይታወቃል፤ ምክንያቱም በትንቢታዊ አነጋገር ባሕርይ በስም ይወከላል። በእስልምና ላይ የሚነግሠው ንጉሥ የተሰጠው ስም፣ በዘፍጥረት መጽሐፍ ውስጥ ስለ እስልምና የተጠቀሰውን የመጀመሪያ ማጣቀሻ ያንጸባርቃል፤ በዚያም የእስማኤል ባሕርይ ወይም መንፈስ “በወንድሞቹ ሁሉ ፊት ይኖራል” ተብሎ ተጽፎአል። በእስልምና ሁሉ ላይ የሚገዛው ንጉሥ የእስማኤል መንፈስ ነው (ንጉሣቸው)፣ እጁም “በሰው ሁሉ ላይ” ነው።

እነርሱም በላያቸው ንጉሥ ነበራቸው፤ እርሱም የጥልቁ ጉድጓድ መልአክ ነው፤ ስሙም በዕብራይስጥ አባዶን ይባላል፤ በግሪክ ግን አፖልዮን ተብሎ ይጠራል። ራእይ 9፡11።

በብሉይ ኪዳን፣ በዕብራይስጥ የተወከለውም ሆነ በአዲስ ኪዳን፣ በግሪክኛ የተወከለውም፣ በእስልምና ሃይማኖት ተከታዮች ላይ የሚገዛው ባህርይ አባዶን ወይም አፖልዮን ተብሎ ይለያል፤ እነዚህም ሁለቱ ቃላት በማናቸውም ቋንቋ “ሞትና ጥፋት” ማለት ናቸው። ሞትና ጥፋት የእስልምና ባህርይ ናቸው፤ በብሉይ ኪዳን ይወከል ወይም በአዲስ ኪዳን። በእስልምና እያንዳንዱ ተከታይ ውስጥ የሚገዛው መንፈስ ልዩ ባህርያት፣ ከአሁን ወይም ከፈረስ ምልክት ጋር በተያያዘ መልኩ፣ ሁለቱም በእስልምና ላይ ከተሰጡት የመጀመሪያውና የመጨረሻው ማጣቀሻዎች አካላት ናቸው። እነዚህ ሁለቱ ትንቢታዊ ባህርያት የአልፋና የአሜጋ ፈርማ ይይዛሉ። እህት ዋይት መቶ አርባ አራት ሺሁን ወይ ሕይወት የሚያመጣውን መልእክት እንደ ሰስተኛው መልአክ ብርቱ ሠራዊት ስትለይ፣ እንዲህ ትላለች፡-

መልእክት አራቱን ነፋሳት እያዙ ናቸው፤ እነዚህም ራሱን ከመቆጣጠር ለመፍታትና በምድር ሁሉ ፊት ላይ በፍጥነት ለመኖጥ የሚሻ ቁጡ ፈረስ ተመስለው ቀርበዋል፤ በመንገዱም ጥፋትንና ሞትን ይሸከማል።

“በዘላለማዊው ዓለም አፋፍ ላይ ሳለን እንቅልፍ እንተኛለንን? ደባል፣ ብርድ፣ ሙታንም እንሆናለንን? አህ፣ በቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ የእግዚአብሔር መንፈስና ትንፋሽ በሕዝቡ ውስጥ እንዲነፍስ፣ በእግራቸውም ላይ እንዲቆሙና እንዲኖሩ ብንኖር! መንገዱ ጠባብ መሆኑን፣ ደጂም ቀጭን መሆኑን ማየት ያስፈልገናል። ነገር ግን በዚያ ቀጭን ደጅ ስናልፍ፣ ስፋቱ ወሰን የለውም።” Manuscript Releases, volume 20, 217.

አራቱ ነፋሳት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ በሚታተሙበት ጊዜ ተይዘው ናቸው፤ እነዚህም አራቱ ነፋሳት በመንገዱ “ሞትና ጥፋት” የሚሸከም “የተቆጣ ፈረስ” ናቸው። በሴፕቴምበር 11, 2001 ሦስተኛው ወቅ ወደ ትንቢታዊ ታሪክ ገባ፤ “ሞትና ጥፋት” እያመጣ፣ መንፈሳዊቱን የክብር ምድር “በድንገትና ሳይጠበቅ” በመምታቱ “አሕዛብን አስቈጣ”። በኦክቶበር 7, 2023 ሦስተኛው ወቅ “ሞትና ጥፋት” ባለበት መንገዱ መቀጠሉን አሳየ፤ ቃል በቃል የክብር ምድርን “በድንገትና ሳይጠበቅ” በመውረሩ አሕዛብን ይበልጥ “አስቈጣ”። የመጀመሪያው ያልተጠበቀ ጥቃት የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መታተም ዘመን መጀመሪያን ምልክት አደረገ፤ የቅርቡም በኦክቶበር 7, 2023 የተፈጸመው ጥቃት የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መታተም የመጨረሻ ዘመን ወይም “የመዝጊያ” መጀመሪያን ያመለክታል። በዘላለማዊው ዓለም ዳርቻ ላይ ሳለን እንተኛለንን?

በሁለቱም ቅዱሳን የፓይነር ሰሌዳዎች ላይ የመጀመሪያውና የሁለተኛው ወቅት እስልምና በጦርነት ፈረሰቻቸው ላይ ተቀምጠው የሚጋልቡ እስላማዊ ተዋጊዎች በምስላዊ መንገድ ተገልጿል። በሁለቱም ሥዕሎች ውስጥ በመጀመሪያው ወቅ ፈረሰኛ ላይ ያለው ጋላቢ ጦር ይዞ ነው፤ ሁለተኛውን ወቅ የሚወክለው ፈረስ ላይ ያለው ጋላቢ ግን ጠመንጃ እየተኮሰ ነው። ይህ ልዩነት በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ በግልጽ ተለይቶ ተመልክቷል፤ ምክንያቱም የባሩድ ፈጠራና በጦርነት ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ መጠቀም የተከናወነው በሁለተኛው ወቅ ታሪክ ውስጥ ነበር። በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ ቁጥር አስራ ሰባት እስከ አስራ ዘጠኝ ላይ አስተያየት ሲሰጥ፣ ኡራያስ ስሚዝ የሚከተለውን ይመዘግባል፡-

“የዚህ መግለጫ የመጀመሪያው ክፍል ወደ እነዚህ ፈረሰኞች ገጽታ ሊያመለክት ይችላል። እሳት፣ ቀለምን ሲወክል፣ ቀይን ያመለክታል፤ ‘እንደ እሳት ቀይ’ የሚለው ብዙ ጊዜ የሚጠቀምበት የአነጋገር ስልት ነው፤ ጃሲንት ወይም ሐያሲንት ደግሞ ሰማያዊን ያመለክታል፤ ዲን ደግሞ ቢጫን። እነዚህም ቀለማት በእነዚህ ተዋጊዎች ልብስ ውስጥ እጅግ የበለጠ የተስፋፋ ነበሩ፤ ስለዚህም መግለጫው፣ በዚህ አመለካከት መሠረት፣ ከቀይ ወይም ከቀይ ቀለም፣ ከሰማያዊ፣ እና ከቢጫ በአብዛኛው የተዋቀረውን

የቱርክ የውትድርና ልብስ በትክክል ይገልጽ ነበር። የፈረሶቹ ራሶች በመልክ እንደ አንበሶች ራሶች ነበሩ፤ ይህም ኃይላቸውን፣ ድፍረታቸውን፣ እና ጭካኔአቸውን ለማመልከት ነው፤ የቁጥሩ የመጨረሻው ክፍል ግን በጥርጥር የሌለበት ሁኔታ በጥርነት ዓላማ የሚውል የባሩድና የእሳት መሣሪያ አጠቃቀምን ይመለከታል፤ እነዚህም በዚያን ጊዜ ገና በቅርቡ የተገቡ ነበሩ። ቱርኮች በፈረስ ላይ እየተቀመጡ እሳት መሣሪያቸውን ስለሚተኩሱ፣ ከሩቅ የሚመለከተው ሰው እሳቱ፣ ጢሱ፣ እና ዲኑ ከፈረሶቹ አፍ እንደሚወጡ ይመስላው ነበር፤ ይህም በተያያዘው ሥዕል እንደተገለጸው ነው።

ኤልዮት ስለ ቱርኮች በቆንስጥንጢኖስ ላይ ባደረጉት ዘመቻ ውስጥ የእሳት መሣሪያዎችን መጠቀማቸው እንዲህ ይናገራል፡-“የሰዎች ሦስተኛ ክፍል መገደል፣ ማለትም ቆንስጥንጢኖስን መያዝ፣ እና በዚህም ተከትሎ የግሪክ መንግሥት ጥፋት፣ በ“እሳትና ጢስና ዲን” ላይ፣ ማለትም በመሐመድ መድፍና የእሳት መሣሪያዎች ላይ የተመሠረተ ነበር። በቆንስጥንጢኖስ ከተመሠረተች ጀምሮ አሁን አንድ ሺህ አንድ መቶ ዓመት እና ከዚያም በላይ አልፎ ነበር። በዚያ ዘመናት መካከል ጎቶች፣ ሁኖች፣ አቫሮች፣ ፋርሳውያን፣ ቡልጋሮች፣ ሳራሴኖች፣ ፋስያውያን፣ እንዲሁም እነ አቶማን ቱርኮች ራሳቸው፣ ጠላታዊ ጥቃቶቻቸውን አድርገውባት ነበር፤ ወይም ከበባ አድርገውባት ነበር። ነገር ግን ቅጥሯቸው በእነርሱ ዘንድ የማይሰበሩ ነበሩ። ቆንስጥንጢኖስ ተረፈች፣ ከእርስዋም ጋር የግሪክ መንግሥት ደግሞ ተረፈ። ስለዚህ እንቅፋቱን የሚያስወግድ ነገር ለማግኘት የሱልጣን መሐመድ ጭንቀት ተነሣ። “የቆንስጥንጢኖስን ቅጥር ለመደምሰስ የሚበቃ መጠን ያለው መድፍ ማፍራት ትችላለህን?” ሲል ወደ እርሱ የተሸሸውን መድፍ ሠሪ ጠየቀው። ከዚያም በአድሪያኖፕል የመድፍ ማቅለጫ ቤት ተቋቋመ፣ መድፎቹ ተቀረጹ፣ የጦር መሣሪያዎቹ ተዘጋጁ፣ ከበባውም ተጀመረ።”

“ጊባን ሁልጊዜ ሳያውቅ በአፖካሊፕሳዊው ትንቢት ላይ አስተያየት ሰጪ እንደሆነ፣ ይህን አዲስ የጦርነት መሣሪያ በግሪክ ንጉሠ መንግሥት የመጨረሻ ጥፋት ላይ በሚያቀርበው አንደበተ ርቱዕና አስደናቂ ትረካው ውስጥ ወደ ፊት ማቅረቡ እንዴት ያህል ልዩ ማስተዋል እንደሚገባው ነው። ለዚህ ዝግጅት ሲያደርግ፣ የቅርብ ጊዜ የባሩድ ፈጠራ ታሪክን፣ ‘የናይትር፣ የሰልፈር፣ እና የከሰል ቅልቅል’ መሆኑን ይሰጣል፤ በፊትም እንደተባለው ሱልጣን አሙራት ቀደም ብሎ እንደተጠቀመበት፣ እንዲሁም ማሆመት በአድርያኖፕል ያቋቋመውን የትልልቅ መድፎች ማፍሰሻ ይነግራል፤ ከዚያም በምሽጉ እድገት ውስጥ፣ ‘የጦሮችና የፍላጻዎች ድምዳሜ ከጠመንጃና ከመድፍ ጭስ፣ ድምፅ፣ እና እሳት ጋር ተያይዞ እንደነበረ’ ይገልጻል፤ ‘ረጅሙ የቱርክ መድፍ ረድፍ በቅጥሮቹ ላይ እንደተመለከተ፣ አሥራ አራት ባትሪያዎችም በአንድነት በጣም ለመድረስ በቀላሉ በሚቻሉ ስፍራዎች ላይ እንደጮኹ’፤ ‘ለዘመናት በጠላት ጥቃት ፊት የቆሙት ምሽጎች በአቶማን መድፍ በሁሉም ወገን እንደተፈረሱ፣ ብዙ ሰበራዎች እንደተከፈቱ፣ እና በቅዱስ ሮማኑስ በር አቅራቢያ አራት ማማዎች ከመሬት ጋር እኩል እንደተደረጉ’፤ እንዲሁም ‘ከሰልፍ መስመሮቹ፣ ከጋሌራዎቹ፣ እና ከድልድዩ አቶማን መድፍ በሁሉም ወገን ሲጮህ፣ ሰፈሩና ከተማዬቱ፣ ግሪኮችና ቱርኮች በጭስ ደመና ውስጥ እንደተዋጡ፣ ይህም ደመና በሮማ ንጉሠ መንግሥት የመጨረሻ መዳን ወይም ጥፋት ብቻ ሊበተን እንደሚችል’፤ ‘ድርብ ቅጥሮቹ በመድፍ ወደ ፍርስራሽ ክምር እንደተቀነሱ’ እና በመጨረሻም ቱርኮች ‘በተከፈቱት ሰበራዎች እየተነሡ በመግባት’፣ ‘ቆንስጥንጢኖስ እንደተሸነፈች፣ ንጉሠ መንግሥቷ እንደተገለበጠ፣ ሃይማኖቷም በሞስሌም አሸናፊዎች እግር በትቢያ ውስጥ እንደተረገጠች’ ይገልጻል። እኔ የምለው ጊባን የከተማዬቱን ድል፣ ስለዚህም የንጉሠ መንግሥቱን ጥፋት፣ በአቶማን መድፍ እንደተመሠረተ ምን ያህል በግልጽነትና በአስደናቂነት እንደሚገልጽ መመልከት እጅግ እንደሚገባ ነው። ይህ ከትንቢታችን ቃላት ሌላ ምን ነው እንጂ? ‘ከአፋቸው በሚወጡት እሳትና ጭስና ሰልፈር ይህች ሦስት ነገር ምክንያት የሰዎች ሦስተኛው ክፍል ተገደለ።’

“ቁጥር 18። ከእነዚህ ሦስቱ፣ ማለትም ከእሳቱና ከጢሱ እንዲሁም ከአንደበታቸው ከሚወጣው ድኝ፣ የሰዎች ሦስተኛው ክፍል ተገደለ። 19። ኃይላቸው በአፋቸውና በጅራታቸው ነውና፤ ጅራታቸው እንደ እባቦች ነበር፣ ራሶችም ነበሯቸው፣ በእነርሱም ይጎዳሉ።”

«እነዚህ ቁጥሮች የተዋወቀው አዲሱ የጦርነት ዘዴ ያመጣውን ገዳይ ተጽእኖ ይገልጻሉ። በእነዚህ መሣሪያዎች—የባሩድ፣ የእሳት መሣሪያዎች፣ እና የመድፍ ኃይል፣—ኮንስታንቲኖፕል በመጨረሻ ተሸንፏል። በቱርኮች እጅ ተላለፈች።» ዩርያስ ስሚዝ፣ Daniel and Revelation, 510–514.

በሚቀጥለው ጽሑፍ የሦስተኛውን ወይን ጥናት እንቀጥላለን።

ባለፈው ሌሊት ከእንቅልፌ ስነቃ፣ በአእምሮዬ ላይ ታላቅ ሸክም ነበረብኝ። ለወንድሞቻችንና ለእህቶቻችን መልእክት እያስተላለፍሁ ነበር፤ ይህም መልእክት ስለ መንፈስ ቅዱስ መቀበልና በሰው ወኪሎች አማካይነት ስለሚሠራው አሠራር የተሳሳቱ ንድፈ ሐሳቦችን ለሚያስተባብሩ አንዳንዶች ሥራ የተመለከተ የማስጠንቀቂያና የመመሪያ መልእክት ነበረ።

“በ1844 ዓ.ም. የጊዜው ማለፍ በኋላ እንደንገጠው የተጠራውን ዓይነት አክራሪነት የሚመስል ነገር በመልእክቱ መዝጊያ ቀኖች እንደገና በመካከላችን እንደሚገባ ተነግሮኝ ነበር፤ እናም ይህን ክፉ ነገር በመጀመሪያ ልምምዶቻችን እንደገጠነው ሁሉ አሁንም በዚያው ያህል ጽኑ ቁርጠኝነት ልንገጠው እንደሚገባን ተገልጦልኝ ነበር።”

«እኛ በታላላቅና ጽኑ ግርማ ባላቸው ክስተቶች መድረክ ደጃፍ ላይ ቆመናል። ትንቢቶች እየተፈጸሙ ናቸው። እንግዳና ክስተቶች የተሞላባቸው ታሪኮች በሰማይ መጻሕፍት ውስጥ እየተመዘገቡ ናቸው—እነዚህም ታላቁ የእግዚአብሔር ቀን ሊመጣ ከሚቀድሙ እንደሆኑ ተገልጾ የነበሩ ክስተቶች ናቸው። በዓለም ውስጥ ያለው ሁሉ በማይረጋ ሁኔታ ላይ ነው። አሕዛብ ተቆጥተዋል፣ ለጦርነትም ታላላቅ ዝግጅቶች እየተደረጉ ናቸው። ሕዝብ በሕዝብ ላይ፣ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ሴራ እየሠሩ ናቸው። ታላቁ የእግዚአብሔር ቀን ፈጥኖ እየቀረበ ነው። ነገር ግን አሕዛብ ኃይላቸውን ለጦርነትና ለደም መፋሰስ ሲያሰባስቡ፣ የእግዚአብሔር ባሪያዎች በግንባራቸው እስኪታተሙ ድረስ አራቱን ነፋሳት እንዲይዙ ለመላእክት የተሰጠው ትእዛዝ አሁንም በኃይል ላይ ነው።» Selected Messages, book 1, 221.